

Nr 185.

Av herr **Holmbäck**, om arvodesreglering för vissa assistenter och amanuenser vid universiteten och karolinska institutet.

I årets statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, s. 141 ff., behandlas frågan om förhöjd ersättning med 10 % åt amanuenserna och assistenterna vid de teoretiska institutionerna vid universiteten i Uppsala och Lund samt vid karolinska institutet. Dessa befattningshavare äro avlönade med arvoden, och på grund av att dyrtidstillägg icke utgå på arvoden ha sedan 1940 genom dyrtidens stegring de redan tidigare svagt avlönade assistenternas och amanuensernas reallöner sjunkit med två månadslöner per år. Redan i fjolårets statsverksproposition anges, att kanslern för rikets universitet föreslagit, att ifrågavarande befattningshavare skulle erhålla en höjning av sina arvoden med 10 %. Detta avböjdes emellertid av ecklesiastikministern, enär, såsom framginge av finansministerns yttrande till statsrådsprotokollet samma dag, någon allmän arvodesreglering för budgetåret 1943/1944 icke ifrågasattes. Nu har amanuensföreningen vid Uppsala universitet begärt att i avvaktan på vidare åtgärder amanuenserna och assistenterna vid univeritetets teoretiska institutioner måtte tillerkännas sådana tillägg till sina arvoden, att de totala arvodesbeloppen bli lika med vad de skulle varit, därest kristillägg utgått på grundarvodena, och denna framställning har understötts både av större akademiska konsistoriet i Uppsala och universitetskanslern. Denne har i likhet med föregående år föreslagit, att amanuenserna och assistenterna vid universitetens och karolinska institutets teoretiska institutioner skulle erhålla en höjning i sina arvoden med 10 %. Ecklesiastikministern har emellertid även i år ställt sig avvisande, denna gång med den motiveringen att ytterligare utredning i lämpligt sammanhang bör komma till stånd rörande eventuellt ändrade grunder för arvodessättningen, varvid bör verkställas en detaljerad undersökning rörande tjänstgöringens omfattning och karaktär i de särskilda fallen.

Ecklesiastikministerns åsikt, att en närmare utredning bör äga rum i fråga om amanuensernas och assistenternas tjänstgöring, är utan fråga riktig. Redan den redogörelse för amanuensföreningens skrivelse, som förefinnes i statsverkspropositionen, visar detta med full tydlighet. En dylik utredning torde icke kunna giva annat resultat än att antingen arvodena böra höjas eller också arbetsbördan lättas genom inrättande av nya tjänster. Men att en dylik undersökning bör ske torde icke vara något skäl att på nytt avböja en blygsam provisorisk förbättring av arvodena för att kompensera dyrtiden i huvudsak i samma mån som skett för andra statstjänstemän. Det

enda skälet mot att nu giva en höjning åt amanuenserna och assistenterna torde i själva verket vara, att arvodestagare överhuvud icke fått kompensation för dyrtiden. Som universitetskanslern övertygande visat, intaga emellertid amanuenserna och assistenterna en särställning bland arvodestagarna. De äro, låt vara på ett lägre plan, närmast jämförliga med docentstipendiaterna. För den akademiska undervisningen äro amanuenserna och assistenterna oundgängliga.

Under återopande av vad nu anförts hemställer jag,

att riksdagen ville vid behandlingen av åttonde huvudtiteln i årets statsverksproposition

besluta en höjning av arvodena åt de vid universitetens och karolinska institutets teoretiska institutioner anställda amanuenserna och assistenterna med 10 % på sätt som kanslern för rikets universitet föreslagit i den å s. 142—143 i bilagan till statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, återgivna skrivelser samt

i anledning härav höja de av Kungl. Maj:t föreslagna avlöningsstaterna för Uppsala och Lunds universitet och karolinska institutet med respektive 11 600, 12 200 och 3 300 kronor.

Stockholm den 22 januari 1944.

A. Holmbäck.
